

NORGES HØYESTERETT

Den 16. mai 2017 avsa Høyesterett dom i

HR-2017-967-A, (sak nr. 2016/1977), sivil sak, anke over dom,

Staten v/Skatt Midt-Norge

(advokat Helge Aarseth)

mot

Amorè Ålesund AS

A

B

(advokat Torgeir Fjeldskaar – til prøve)
(Rettslig medhjelper:
advokat Rolf Bech-Sørensen)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Falch**: Saken gjelder overprøving av vedtak der skatte- og avgiftsgrunnlaget er fastsatt ved skjønn.
- (2) Amorè Ålesund AS – heretter Amorè – har fra 2002 drevet restauranten Fellini, som ligger like ved kjøpesenteret Amfi Moa i Spjelkavik i Ålesund kommune. Selskapets aksjer er eid av et holdingsselskap som A eier alle aksjene i. Hans svoger B har vært daglig leder, og fra 2011 også styreleder i restaurantselskapet.
- (3) Etter bokettersyn i 2012 traff Skatt Midt-Norge – heretter skattekontoret – 26. og 27. februar 2013 tre endringsvedtak for henholdsvis Amorè, A og B. Ved bruk av skjønn ble selskapets grunnlag for skatt, merverdiavgift og arbeidsgiveravgift økt for inntektsårene 2009, 2010 og 2011. A og B ble for de samme årene tilordnet selskapets inntektsøkning som henholdsvis utbytte og lønn. Alle tre ble ilagt tilleggsatt, og selskapet ble også ilagt tilleggsavgift.
- (4) Vedtakene ble brakt inn for Sunnmøre tingrett med krav om opphevelse. Der inngikk partene rettsforlik 28. juni 2013. Det gikk ut på at vedtakene oppheves, og at det skulle foretas nye skjønnsfastsettelse.
- (5) Etter korrespondanse mellom partene traff skattekontoret 18. og 19. desember 2014 tre nye vedtak. Amorès inntekt ble ved bruk av skjønn økt med 900 000 kroner for 2009,

med 800 000 kroner for 2010 og med 800 000 kroner for 2011. Beløpene er vesentlig lavere enn i vedtakene fra 2013. Økningene medførte økt skatt, merverdiavgift og arbeidsgiveravgift. Selskapet ble i tillegg ilagt tilleggsskatt med 30 prosent og tilleggsavgift med 20 prosent.

- (6) A og B ble tilordnet inntektsøkningen med en halvpart hver, slik at også deres skatt økte disse årene. Også de ble ilagt tilleggsskatt med 30 prosent.
- (7) Amorè, A og B saksøkte 20. januar 2015 staten for Sunnmøre tingrett med påstand om at vedtakene skulle oppheves. Tingretten, som var satt med to fagkyndige meddommere, avsa 25. juni 2015 dom med denne domsslutningen:
- "1. Skatt Midt-Norges vedtak av 18. desember 2014 for Amorè Ålesund AS oppheves og hjemvises til ny behandling.
 2. Skatt Midt-Norges vedtak av 19. desember 2014 for B oppheves og hjemvises til ny behandling.
 3. Skatt Midt-Norges vedtak av 19. desember 2014 for A oppheves og hjemvises til ny behandling.
 4. Hver av partene bærer egne saksomkostninger."
- (8) Tingretten kom til at skattekontoret hadde adgang til å fastsette skatt og avgift ved skjønn, men opphevet vedtakene fordi det skjønnet som var utøvd, var vilkårlig og resultatet åpenbart urimelig.
- (9) Etter anke fra staten avsa Frostating lagmannsrett, som også var satt med to fagkyndige meddommere, dom 28. juni 2016 med denne domsslutningen:
- "1. Anken forkastes.
 2. I saksomkostnader for lagmannsretten betaler staten v/Skatt Midt-Norge til Amorè Ålesund AS, A og B 218 740 – tohundreogtrentusenyhundreogforti – kroner innen 2 – to – uker etter forkynnelsen av denne dom. I tillegg kommer salær og utlegg til de fagkyndige meddommerne slik dette blir endelig fastsatt av lagmannsretten senere.
 3. Det gjøres ingen endringer i tingrettens saksomkostnadsavgjørelse."
- (10) Også lagmannsretten kom til at det var adgang til å fastsette skatt og avgift ved skjønn, og at det skjønnet som var utøvd, var vilkårlig, slik at vedtakene måtte oppheves. Et mindretall på to dommere mente at vedtakene bygget på et forsvarlig skjønn.
- (11) *Staten ved Skatt Midt-Norge* har anket dommen til Høyesterett og i hovedsak gjort gjeldende:
- (12) For det første er det riktig at det forelå *skjønnsadgang*. Det er påvist flere regnskapsmangler som svekker tilliten til regnskapene, og i tillegg hadde selskapet påfallende lav kontantandel i sin omsetning. For det andre har lagmannsretten tatt feil når den kom til at *det utførte skjønnet* er vilkårlig og ikke tilstrekkelig bredt. Det var fullt forsvarlig å bygge skjønnet på ulike bransjeundersøkelser om kontantandelen i restaurantselskapers omsetning. Særlig gjelder det når skjønnet bygger på at Amorès

kontantandel lå i nedre sjikt av de kontantandelene undersøkelsene viser. For det tredje var det grunnlag for å tilordne inntektsøkningen til *A og B* med en halvpart hver. Økningen må ha tilfalt dem. Og endelig er det, for det fjerde, grunnlag for å ilegge *tilleggs skatt og -avgift*. De beviskrav som gjelder i den forbindelse, er oppfylt.

(13) Staten ved Skatt Midt-Norge har fremsatt disse påstandene:

- "1. Staten v/Skatt Midt-Norge frifinnes.
2. Staten v/Skatt Midt-Norge tilkjennes saksomkostninger for tingrett, lagmannsrett og Høyesterett."

(14) *Amorè Ålesund AS, A og B* har tatt til motmæle og i hovedsak gjort gjeldende:

(15) For det første forelå ikke *skjønnsadgang*. Selv om det erkjennes at selskapet har brutt bokføringsforskriften på enkelte punkter, foreligger det ikke feil som svekker tilliten til riktigheten av regnskapene. For det andre er *det utførte skjønnet* ikke tilstrekkelig bredt, slik også underinstansene kom til. Det finnes ikke entydig statistikk over kontantandelen ved omsetning i bransjen, undersøkelsene skattekontoret har brukt, spriker svært mye, og de er ikke representative for restauranten Fellini. Selskapets bruttofortjeneste var dessuten ikke påfallende lav, tvert om. For det tredje er det ikke grunnlag for å tilordne selskapets inntektstillegg til *A og B*. Men det erkjennes at dersom dette først skal gjøres, er det ikke noe annet alternativ enn å tilordne dem en halvpart hver. Endelig gjøres det, for det fjerde, gjeldende at det uansett ikke er grunnlag for *tilleggs skatt og -avgift*. De beviskrav som gjelder i den forbindelse, er ikke oppfylt.

(16) *Amorè Ålesund AS, A og B* har fremsatt disse påstandene:

- "1. Skattekontorets vedtak av 18. desember 2014 for *Amorè Ålesund AS* oppheves.
2. Skattekontorets vedtak av 19. desember 2014 for *A* oppheves.
3. Skattekontorets vedtak av 19. desember 2014 for *B* oppheves.
4. *Amorè Ålesund AS, A og B* tilkjennes sakens omkostninger for alle instanser."

(17) *Jeg er kommet til at anken fører frem.*

(18) Jeg ser først på spørsmålet om det var *adgang til å fastsette grunnlaget for Amorès skatt og merverdiavgift ved skjønn*.

(19) Hjemmelen er henholdsvis ligningsloven § 8-2 nr. 1 og merverdiavgiftsloven § 18-1 første ledd. Jeg nevner at reglene fra 2017 er blitt avløst av skatteforvaltningsloven § 12-2 uten, så vidt jeg kan se, innholdsmessige endringer av betydning her.

(20) Ligningsloven § 8-2 nr. 1 bokstav a hadde denne ordlyden:

"Ligningsmyndighetene kan sette skattyterens oppgaver til side og fastsette grunnlaget for ligningen ved skjønn når de finner at oppgavene ikke gir et forsvarlig grunnlag å bygge fastsettingene på. Dette gjelder bl.a. når

- a. **oppgavene lider av feil eller regnskapet som oppgavene bygger på, ikke er ført i samsvar med lov og forskrifter, og disse forhold svekker tilliten til oppgavene eller regnskapet i sin alminnelighet."**

- (21) Det fremgår at for å kunne fastsette skattegrunnlaget ved skjønn, er det ikke tilstrekkelig å påvise feil eller mangler i de oppgavene skattyteren har innlevert. Feilene og manglene må i tillegg – samlet sett – lede til at oppgavene "ikke gir et forsvarlig grunnlag å bygge fastsettingene på". Jeg oppfatter formuleringen i bokstav a – "svekker tilliten til" – som et annet uttrykk for det samme.
- (22) Amorè har erkjent at selskapet på enkelte punkter har brutt bokføringsforskriften, slik den da lød. Selskapet har i en del utstrekning – i alle de aktuelle årene – unnlatt å registrere alle salg fortløpende på kassaapparatet, jf. forskriften § 5-3-2. Dette er avdekket ved at mange betalinger som er registrert på betalingskortterminalen, ikke gjenfinnes på kassaapparatet. Selskapet hevder at det har skjedd etterregistreringer, men dette har bare i liten grad latt seg verifisere fordi beløpene ikke samsvarer. Dessuten har selskapet i liten grad utarbeidet dagsoppgjør-rapporter, slik forskriften § 5-3-3 krevde. Og de rapporter som er fremlagt, er ført på en lite tillitvekkende måte. Det kan derfor ikke legges til grunn at det har funnet sted fullstendige oppgjør av kassen hver dag.
- (23) Allerede dette reiser spørsmål om de regnskaper som er ført, danner et forsvarlig grunnlag å bygge fastsettingen av skattegrunnlaget på. Usikkerheten forsterkes av den måten selskapet har innrettet og brukt funksjonen "treningsbruker" på kassaapparatet, som er ment til bruk i opplæringsøyemed. Innslag der registreres ikke som reell omsetning, og funksjonen er derfor i utgangspunktet satt opp slik at de kvitteringer som kan skrives ut, er særskilt merket. Men i Amorès tilfelle var funksjonen blitt endret, slik at "treningsbruker"-kvitteringene så ut som reelle kvitteringer. Kundene kunne derfor motta tilsynelatende reelle kvitteringer uten at betalingene ble registrert i kassen, og derved i regnskapene. Det er ubestridt at Amorè har brukt "treningsbruker"-funksjonen i et meget betydelig omfang, langt mer enn formålet tilsier. Selv om selskapet har gitt forklaringer på hvorfor dette var praktisk, etterlates en sterk mistanke om at det her har funnet sted misbruk i form av unnlatt registrering på kassen, og derved i regnskapene, av kunders betalinger med kontanter.
- (24) Endelig peker jeg på at andelen av Amorès omsetning som er betalt med kontanter de aktuelle årene, var svært lav sammenlignet med det som var vanlig i bransjen, noe jeg kommer nærmere tilbake til. Når også det var tilfelle, mener jeg at selskapets regnskaper, og derved oppgavene som ble levert til skattemyndighetene, ikke ga et forsvarlig grunnlag å bygge ligningen av selskapet på. Det er etter min mening sannsynlig at omsetningen var annerledes enn rapportert.
- (25) Dette innebærer at skattemyndighetene hadde adgang til å fastsette skattegrunnlaget ved skjønn, jf. ligningsloven § 8-2 nr. 1. Da er også vilkårene i merverdiavgiftsloven § 18-1 første ledd oppfylt, slik at det var adgang til å fastsette beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift ved skjønn.
- (26) Jeg går så over til å behandle anførselen om at *det skjønnet skattekontoret har utøvd, skal settes til side.*
- (27) Det er på det rene at domstolenes myndighet til å overprøve skjønnet, er begrenset. I Rt-1994-260, Hatlestad-dommen, er dette uttrykt slik på side 264–265:

"Ligningsmyndighetene plikter å fastsette det faktiske grunnlag for ligningen på grunnlag av en fri bevisbedømmelse som tar hensyn til alle foreliggende opplysninger, målet må være å komme så nær det faktisk riktige som mulig, og resultatet må ikke fremtre som vilkårlig eller åpenbart urimelig. Dette kan domstolene prøve."

- (28) Domstolene kan altså prøve om skatte- og avgiftsmyndighetene har hatt som målsetning å komme så nær det faktisk riktige som mulig, om skjønnen har bygd på et riktig faktisk grunnlag, om skjønnen er utøvd vilkårlig, og om skjønnsresultatet er sterkt urimelig. Innenfor disse rammene har den myndighet som utøver skjønnen, et betydelig spillerom. I den nevnte dommen heter det at myndighetene her står "temmelig fritt", fordi skattyter har forsømt å gi nødvendige opplysninger.
- (29) I dette tilfellet fremgår det at skattekontoret ved utøvelsen av sitt skjønn, har hatt som siktemål å komme så nær som mulig den omsetning Amorè i virkeligheten har hatt. Skjønnsresultatet innebærer at andelen av Amorès omsetning som var betalt med kontanter, er satt til 22,7 prosent i 2009, 20,5 prosent i 2010 og 17,9 prosent i 2011. I selskapets regnskaper var denne andelen til sammenligning bare henholdsvis 11 prosent, 10 prosent og 9 prosent.
- (30) Av vedtaket fremgår at skattekontoret i hovedsak har bygget skjønnen på den såkalte "plotundersøkelsen" som skatteetaten selv har utført, hvor opplysninger fra hele landet om betalingskortbruk ble innhentet. Materialet omfatter 242 spisesteder i 2009 og 316 spisesteder i 2010 og 2011. De undersøkte spisestedene hadde det til felles at de inngikk i restaurantkjeder hvor eieren ikke var involvert i driften. Formodningen var at disse har hatt kontrollrutiner som gjør det lite sannsynlig at betydelige deler av omsetningen ble holdt utenfor regnskapet.
- (31) Denne relativt omfattende undersøkelsen viser at i gruppen "pizza- og familierestauranter" var andelen av omsetningen som ble betalt med kontanter, gjennomgående noe lavere enn i gruppen "cafeer og burgersteder". Forklaringen kan være at regningen til den enkelte kunde gjerne blir noe høyere i den førstnevnte gruppen, slik at kundene da blir mer tilbøyelige til å betale med betalingskort. For hovedtyngden av restaurantene – den førstnevnte gruppen – viser undersøkelsen at andelen av omsetningen som var betalt med kontanter, lå i størrelsesorden 26 til 40 prosent i 2009, 22 til 31 prosent i 2010 og 20 til 30 prosent i 2011. De spisestedene som hadde den laveste kontantandelen av samtlige som inngikk i undersøkelsen, hadde en kontantandel i de aktuelle årene på henholdsvis 22,2 prosent, 17,1 prosent og 17,3 prosent.
- (32) Dette innebærer på den ene side at Amorès rapporterte kontantandel – alle de tre årene – var mye lavere enn alle de undersøkte spisestedenes andel. Nærmere bestemt var den omtrent halvparten av andelen til de undersøkte spisestedene med lavest andel. Skattekontorets skjønn resulterte på den andre siden i at selskapets kontantandel lå på nivå med de spisestedene som hadde lavest andel.
- (33) Amorè har gjort gjeldende at de kjederestaurantene som inngikk i "plotundersøkelsen", ikke er representative for den restauranten selskapet drev. Det er jeg ikke enig i. Etter min mening er det ikke grunn til å tro at kundens valg mellom å betale regningen med betalingskort eller med kontanter varierte på noen systematisk måte mellom spisesteder som inngikk i en restaurantkjede og de som ikke gjorde det.

- (34) Skattekontorets skjønn er støttet opp av visse andre undersøkelser og rapporter, til dels fra andre kilder. De understøtter i hovedsak funnene i "plotundersøkelsen", selv om resultatene i enkelte av dem spiker mer. Hovedinntrykket er imidlertid at disse undersøkelsene er mindre omfattende, og derved mindre pålitelige som kilder til det konkrete skjønn som skulle foretas over Amorès virksomhet. Jeg finner derfor ikke grunn til å gå nærmere inn på dem.
- (35) Skattekontoret har i tillegg analysert Amorès resonnementer knyttet til selskapets bruttofortjenestemargin. Selskapets resonnementer bygger på usikre beregninger, og fortjenestemarginen ble ikke endret i særlig grad som følge av det skjønn skattekontoret utøvde. Jeg er derfor enig med skattekontoret i at dette ikke gir noe bidrag av betydning til skjønnsutøvelsen.
- (36) Amorè har endelig vist til at selskapet selv har innhentet opplysninger om kontantandelen blant restauranter og spisesteder i nærområdet, som viser en til dels betydelig lavere kontantandel enn i skatteetatens "plotundersøkelse". Det er imidlertid knyttet stor usikkerhet til en slik privat undersøkelse av noen få spisesteder, og jeg kan ikke se at det kan kreves at skattekontoret burde lagt vekt på den. Jeg nevner her at restauranter fra Ålesund-området inngikk i "plotundersøkelsen".
- (37) Mitt syn er på denne bakgrunn at det skjønn skattekontoret har utøvd ved fastsettingen av skatte- og merverdiavgiftsgrunnlaget, verken er vilkårlig eller sterkt urimelig. Det er tvert om fundert på rimelig solide data og er utøvd med rimelig grad av forsiktighet. Skjønnen ligger derfor klart innenfor det spillerom skattekontoret hadde. Jeg har derfor kommet til at denne delen av vedtaket er gyldig.
- (38) Jeg går så over til å behandle anførselen knyttet til *fastsettingen av As og Bs inntekt*.
- (39) I vedtakene tilordnes A og B, med en halvpart hver, den ekstraintekt som Amorè ved skjønn ble fastsatt å ha opptjent de tre aktuelle årene. Resonnementet er at når den nevnte ekstraintekten ikke gjenfinnes i selskapets regnskap og midler, må den antas å ha blitt disponert av A og B som hadde sentrale posisjoner i selskapet. Hjemmelen for tilordningen til dem, er for As del skatteloven § 10-11 – utbytteinntekt – og for Bs del skatteloven § 5-10 – arbeidsinntekt.
- (40) Denne tilordningen er i samsvar med den som ble gjort i Rt-1974-1056, hvor det på side 1062–1063 heter:
- "Når det på denne bakgrunn kan slås fast at de påviste ikke bokførte inntekter ikke har kunnet ettervises i selskapet, og det ikke i regnskapet var utgiftsposter som kunne absorbere dem, må det – som lagmannsrettens mindretall har funnet – anses som sannsynlig at midlene har tilflytt Dybesland, og at det måtte være berettiget å legge det til grunn ved ligningen av ham."**
- (41) Etter min mening er dette dekkende for hvordan de nevnte reglene i skatteloven skal forstås. Også når selskapets ekstraintekt er fastsatt ved skjønn, kan denne tilordnes andre skattesubjekter dersom det er sannsynlig at inntekten har tilflytt dem, jf. ligningsloven § 8-1.

- (42) Jeg mener dette er sannsynliggjort, og viser her også til det jeg straks kommer til ved behandlingen av tilleggsskatten. Når det gjelder fordelingen mellom A og B, viser jeg til at ingen av dem har anført at den skulle vært annerledes.
- (43) Av disse grunner var det også berettiget å pålegge Amorè å betale arbeidsgiveravgift av den lønn som er blitt tilordnet B, jf. folketrygdløven § 23-2.
- (44) Jeg går så over til å behandle anførselen om at det ikke er grunnlag for å pålegge *Amorè tilleggsskatt og -avgift*.
- (45) Amorè er i vedtaket ilagt tilleggsskatt med hjemmel i ligningsloven § 10-2 og tilleggsavgift med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 21-3. Reglene ble fra 2017 avløst av skatteforvaltningsloven § 14-3. Både tilleggsskatten og -avgiften ble fastsatt som en prosent av det skatte- og avgiftsgrunnlaget som var blitt fastsatt ved skjønn.
- (46) Rt-2008-1409 fastslo at det kreves "klar sannsynlighetsovervekt" for at vilkårene i ligningsloven § 10-2 er oppfylt. Det samme vil gjelde for vilkårene i merverdiavgiftsloven § 21-3, jf. HR-2016-1982-A, særlig avsnitt 36. Beviskravet omfatter også *størrelsen* på den skatte- og avgiftsfordel som selskapet fikk eller kunne fått ved å gi uriktige opplysninger. Jeg viser her til Ot.prp. nr. 82 (2008–2009), hvor det på side 57 heter:
- "Kravet til klar sannsynlighetsovervekt vil gjelde både for vilkåret om at skattyter må ha gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, eller unnlatt pliktig levering av selvangivelse, og vilkåret om at opplysningssvikten har ført til eller kunne ha ført til skattemessige fordeler. Kravet om klar sannsynlighetsovervekt gjelder også størrelsen på den skattemessige fordelen, som danner grunnlaget for beregningen av tilleggsskattens størrelse. I enkelte tilfeller må derfor tilleggsskatten beregnes av et lavere beløp enn den skatteøkningen som følger av formues- eller inntektstillegg fastsatt ved endringsligningen."**
- (47) Dette innebærer at for at Amorè skal kunne ilegges den ilagte tilleggsskatten og -avgiften, må det bevises med klar sannsynlighetsovervekt at selskapet hadde en omsetning de aktuelle årene som *minst* tilsvarte den som ble fastsatt ved skjønn. Beviskravet oppfylles ikke ved å konstatere, slik skattekontoret gjorde i vedtaket, at "det [er] foretatt en forsvarlig skjønnsmessig beregning" av omsetningen. Et forsvarlig skjønn gir ingen tilstrekkelig trygghet for at skjønnsresultatet minst tilsvarende med den virkelige omsetningen. Selv ikke den simple sannsynlighetsovervekt som kreves etter ligningsloven § 8-1 for å fastsette en inntekts størrelse, er her tilstrekkelig.
- (48) I praksis betyr dette at denne delen av vedtaket er gyldig bare dersom det bevises med klar sannsynlighetsovervekt at andelen av Amorès omsetning som ble betalt med kontanter, minst var 22,7 prosent i 2009, 20,5 prosent i 2010 og 17,9 prosent i 2011. Denne bevisbedømmelsen har domstolene myndighet og plikt til å utføre på selvstendig grunnlag når spørsmålet forelegges.
- (49) Selv om jeg har vært i tvil, har jeg kommet til at beviskravet er oppfylt. Jeg viser her til det jeg allerede har fremholdt, og peker særlig på at den kontantandelen skattekontoret fastsatte ved skjønn, fremstår som forsiktig sett i lys av kontantbruken ellers i bransjen. I tillegg viser jeg til at Amorès registrerte kontantandel gikk opp fra omkring 9 prosent i 2011 til nærmere 14 prosent i 2013, og så ned til 12 prosent i 2014, etter at selskapet i 2012 fikk installert videoovervåkning og en mer betryggende kassafunksjonalitet i

restauranten. Alle fremlagte opplysninger tilsier imidlertid at kontantbruken i samfunnet sank gradvis gjennom hele den perioden saken gjelder, og senere. En rekonstruksjon av kontantbruken i Amorès restaurant fra 2009 til 2011 i lys av disse etterfølgende observasjonene, underbygger etter min mening skattekontorets fastsatte omsetningstall.

- (50) Jeg har på denne bakgrunn kommet til at også den delen av vedtaket som ilegger Amorè tilleggsskatt og -avgift, er gyldig.
- (51) For så vidt gjelder den *tilleggsskatten som er ilagt A og B*, kommer i tillegg den usikkerhet som måtte knytte seg til om de har mottatt den del av selskapets omsetning som ikke har blitt registrert. Jeg mener imidlertid at denne tilleggsusikkerheten er så liten at bevisskravet er oppfylt også for deres del. Det innebærer at også de delene av vedtakene som ilegger dem tilleggsskatt, er gyldige.
- (52) Staten skal etter dette frifinnes.
- (53) Staten har påstått seg tilkjent sakskostnader for alle instanser, og jeg kan ikke se at det er grunn til å fravike hovedregelen i tvisteloven § 20-2. Riktignok har jeg vært i tvil på et punkt, men siden dette er et mindre punkt, og jeg for øvrig ikke har vært i tvil, mener jeg at det ikke er grunn til å bruke unntaket i § 20-2 tredje ledd.
- (54) Staten har lagt frem kostnadsoppgaver på 242 046 kroner for behandlingen i tingretten, 234 675 kroner for behandlingen i lagmannsretten og 382 705 kroner for behandlingen i Høyesterett, til sammen 859 426 kroner. Oppgavene omfatter også merverdiavgift og noen utlegg. I tillegg kommer gebyr og kostnader til fagkyndige meddommere i lagmannsretten og gebyr til Høyesterett på til sammen 202 512 kroner. Jeg legger oppgavene på til sammen 1 061 938 kroner til grunn.
- (55) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Staten v/Skatt Midt-Norge frifinnes.
2. I sakskostnader for tingretten, lagmannsretten og Høyesterett betaler Amorè Ålesund AS, A og B en for alle og alle for en til staten v/Skatt Midt-Norge 1 061 938 – enmillionsekstientusenihundreogtrettiåtte – kroner innen to uker fra forkynning av dommen.

- (56) Dommer **Bårdsen:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (57) Dommer **Matheson:** Likeså.
- (58) Dommer **Bergh:** Likeså.
- (59) Dommar **Utgård:** Det same.

(60) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Staten v/Skatt Midt-Norge frifinnes.
2. I sakskostnader for tingretten, lagmannsretten og Høyesterett betaler Amore Ålesund AS, A og B en for alle og alle for en til staten v/Skatt Midt-Norge 1 061 938 – enmillionsekstientusenihundreogtrettiåtte – kroner innen to uker fra forkynning av dommen.

Riktig utskrift bekreftes: